

CVIČEBNÍ LISTY

Příloha „Vojenských rozhledů“.

Redaktor: Podplukovník gšt. František Pohunek.

Podplukovník V. Ondrášek:

Jezdecká skupina na křídle v útoku.

(Mapa 1:75.000, Vlašim.)

I. Všeobecná situace.

Červená strana (jihovýchodní) vnikla na postupu z jihovýchodu na severozápad do Čech, zmocnila se prostorů Humpolce, Pelhřimova, Něm. Brodu a zatlačila slabé jednotky modrého krytu na čáru: Trhový Štěpánov—Zdislavice—Načeradec—Ml. Vožice. Severně od Sázavy byla zajištěna jezdecktvm.

Strana modrá, která se shromáždila v prostoru Benešova a jihozápadně, podchytila na shora uvedené čáře jednotky vlastního krytu, přešla do útoku ve směru jihovýchodním a do večera 9. listopadu dosáhla jižně od Sázavy čáry: Kounice—východní okraj Všebořic—východní svahy koty 426—Bernartice—Němčice—Kačerov—jihovýchodní okraj lesa severně od Křivsoudova—dvůr Chrástovice—Čechtice—trig. 604 Práchnan—Jelenov—kóta 594 jižně Hor. Lhoty. Severně od Sázavy 1. modrá jezdecká brigáda po zatlačení červeného jezdecktva na jihovýchod je na čáře..... Pavlovice—Vlastějovice.

Nepřítel utrpěl za bojů, obzvláště 8. listopadu, značné ztráty.

II. Zvláštní situace.

Modrý I. S. má zasazeny dvě divise v 1. sledu; na severu je 1. divise v těsném dotyku s nepřítelem a sahá severním křídlem od Želivky přes Němčice až ke kotě 492 severně od Křivsoudova. Velitel divise vydal právě svou poslední zálohu. Severně od Želivky až k Sázavě je v dotyku se slabším nepřítelem divisní eskadrona 1. divise. Jižně od 1. divise až k trig. 604 Práchnanu je 2. divise; velitel divise vydal svou zálohu vyjma jeden prapor, který je v záloze I. S. v Kuňovicích. Dále na jih je II. S.

3. divise v 2. sledu I. S. (modrého) byla za bojů 9. listopadu posunuta dopředu a dosáhla do 19 (devatenácti) hod. čelím čáry: Dubějovice—Javorník—les trig. 583 Hůra, kde je připravena k zasazení do 1. sledu ve směru jihovýchodním.

SPO. 1, který pracoval 9. listopadu severně od Sázavy, byl postupně vystřídán 1. jezdeckou brigádou a do večera je soustředěn v prostoru Zruče nad Sáz.

Ve 20.00 (dvacet) hod. 9. listopadu dostal velitel SPO. 1 telefonický rozkaz od velitele I. S., aby se ihned dostavil na SV. I. S. do Trhového Štěpánova. Tam dostal do 20.30 hod. rozkazy pro činnost SPO. 1 za útoku I. S. 10. listopadu.

III. Předmět práce: Rozkazy velitele SPO. 1, které vydal, když dostal rozkazy od nadřízeného velitele I. S.

**Přehled zpráv do 18.30 hod. (osmnáct třicet) 9. listopadu — (výtah)
a situace divisní eskadrony 1 na frontě severně od Želivky.**

1. Přední čára nepřítele, na níž jsou vlastní vojska v dotyku, probíhá — viz průsvitku (příloha 1a).

Nepřítel kladl dopoledne před frontou 1. divise silný odpor. Postup vlastních jednotek byl zastaven pro nastalou temnotu. Před 1. divisi byly zjištěny 2 pěší pluky náležející k 3. červené divisi. Její severní křídlo bylo v prostoru Dol. Královic.

Divisní eskadrona 1. divise, zajišťující křídlo 1. divise severně od Želivky, je v dotyku s nepřítelem na čáře: východní okraj Kounic—kóta 460—441—východní okraj Všebořic—východní svahy koty 426. Velitel eskadrony má zasazený 1. četou od Sázavy až k severnímu okraji lesa Luhy, 1½ čety s družstvem těžkých kulometů odtud až k severnímu okraji lesa jižně od Všebořic a 1 četou odtud až k Želivce. 1 družstvo má velitel eskadrony v záloze v Čejticích. Západní okraj lesa Luhy východně od Kounic je obsazen nepřítelem v síle asi 2 čet. Jižně od rozcestí silnic jižně od Kounic zjištěn 1 těžký kulomet, rovněž i jihovýchodně od myslivny východně od Všebořic. Na kotě 454 u Bezděkova měl nepřítel 1 lehký kulomet. Severně od Hor. Královic 1 lehký kulomet. Na západním okraji Hor. Královic bylo asi 1 družstvo. Velitel eskadrony má dojem, že jde o rychlé nepřátelské jednotky. SV. 1. eskadrony je v Čejticích.

2. Jižní křídlo 1. modré jezdecké brigády v dotyku se slabším červeným jezdecktvem bylo k večeru ve Vlastějovicích.

3. Na frontě 1. divise se nepřítel před setměním začal zakopávat.

4. Letecké zprávy.

Letectvo zjistilo prvky zákopů na hřebetu kóta 450—529—trig. 451 Hraběšín.

5. Zdá se, že se nepřítel bude bránit na svazích severovýchodně od Křivsoudova, máje severní bok zajištěn lehkými prvky.

Je však možné, že vzhledem k utrpeným ztrátám a leteckému hlášení za noci přeruší dotyk a ustoupí na Želivku.

I. S.

Štáb, 3. odděl.

SV., 9. listopad, ve 20.30 hod.

Čj. .../op.

(dvacet třicet)

Mapy 1:75.000

Potvrzení ústních rozkazů, které dostal
velitel SPO. I od náčelníka štábu I. S.
v Trhovém Štěpánově.

I. Zprávy o nepříteli — viz přehled zpráv.

II. Úkol I. S.: Podporovat sousední S. útokem ve všeobecném směru Brzotice—Trnice—kóta 547 Blažejovický vrch—Kaliště.

Cíl útoku 10/XI — Želivka.

III. Úmysl velitele I. S.:

S hlavním nápořem ve směru Němčice—Zahrádka zmocnit se přechodu v Zahrádce a podporovat hlavní nápor postupem ve směru Čechovice—Děkanovice.

Zajišťovat a podporovat I. S. postupem RJ. mezi Sázavou a Želivkou.

IV. Provedení:

Vyrazení k útoku v 9 (devět) hod. po děl. přípravě v trvání od H-10' za podpory tanků.

Sestava: Nápor I. S. vede 3. divise, která útočí ve všeobecném směru: Němčice—Martinice—Zahrádka, v pásmu omezeném na severu: tok Želivky—kóta 465 jižně od Dol. Pasek—V Studánkách.

V. Úkol SPO. 1:

Skupina velitele SPO. 1—SPO. 4, SPO. 3, divisní eskadrona 1 a 2, I./51. dělostřelecká baterie se zmocní do 9 (devíti) hod. čáry: N. Ves—Chotěměřice—kříž 421 a vyrazí odtud současně s útokem I. S. ve všeobecném směru Hněvkovice—Kozlí—Rejškov a

1. Dosáhne čáry: Kamenná Lhota—kóta 471—472—Dobrovítova Lhota a usnadňuje svým postupem 3. divisi postup na cíl I. S.

2. Zajišťuje severní křídlo S. I.

3. Zjedná a udrží styk v Ledči n. Sáz. s 1. jezdeckou brigádou, která severně od Sázavy postoupí zrána 10/XI ve směru: Jedlá—Pavlov—Světlá. Kdyby nepřítel ustoupil, postoupí SPO. 1 na určený cíl a nečeká na určenou hodinu vyrazení.

1. divise podporuje postup SPO. 1 až do zmocnění se čáry N. Ves—Chotěměřice palbou těžkých kulometů do prostoru jižně od Bezděkova a palbou alespoň 1 dělostřeleckého oddílu do prostoru Bezděkov—Hor. Královic až do 1. cíle a umlčováním palebných orgánů nepřítele, které by mohly působit z prostoru jihovýchodně od Dol. Královic do prostoru severně od Želivky.

Velitel SPO. 1 se dohodne stran podpory s velitelem 1. divise přímo.

Posilové prostředky k dispozici:

divisní eskadrona od 21 (dvacet jedné) hod. na čáře dotyku,

divisní eskadrona 2 ve 22 (dvacet dvě) hod. v Sedmpánech,

SPO. 3 ve 22 (dvacet dvě) hod. v Huticích,

1./51. dělostřelecká baterie ve 23 (dvacet tři) hod. v Dubějovicích.

Velitel SPO. 1 může počítat se zesílením 2 rotami na autech; k dispozici od 11 hod. v Hněvkovicích.

Letoun I. S., pracující od 6.40 (šesti čtyřicet) hod. severně od Želivky shazuje zprávy i pro SPO. 1. Od 9 (devíti) hod. do 11 (jedenácti) hod. má SPO. 1 jeden doprovodný letoun, který zároveň pracuje pro 1. divisi a pak na vyžádání. Pozorovatelé se dostaví do 24 (dvaceti čtyř) hod. k veliteli SPO. 1 do Zruče nad Sáz.

VI. Styk a spojení:

SV. I. S. v Trhovém Štěpánově.

PZŮ. od 9 (devíti) hod. v Keblově, pak v Dol. Královicích.

Dosažení z čáry N. Ves.—Chotěměřice hlase jednak vystřelením rakety fialový dým z prostoru koty 454 východně od Bezděkova, jednak telefonem na PZŮ. I. S.

Volací značky: beze změny.

Rakety: 1. vystřelené z letounů
jsem váš letec: zelená s 1 světlicí,
vytyčte SV. a dosaženou čáru — bílá s chvostem,
rozumím — bílá s 3 světlicemi,
terén, odkud letím, zdá se volný — černý dým,
nebezpečí ze směru mého letu — žlutý dým,

2. Se země:

budeme postupovat dále — bílá s 1 světlicí,
cíle dosaženo — fialový dým.

VII. Odsun raněných a zajatců:

Ranění budou odsunováni z obvazišť SPO. 1 péčí I. S. do polní nemocnice do Soutic.

Zajatce odsuňte po stručném výsledku do sběrný zprávy I. S., zřízené od 5 hod. na okraji lesa západně od koty 413 (severně od Ošovců).

VIII. Výdejna střeliva pro jednotky SPO. 1 v Souticích od 21.30 hod., tam bude mít 1./41. dělostřelecká baterie $\frac{1}{2}$ pal. průměru.

P o z n á m k a: Vydávání tohoto rozkazu je přítomen též velitel 1. divise. Jednotky SPO. doplnily již dříve své zásoby střeliva vyjma divisní eskadronu, která doplní scházející střelivo péčí I. S. do půlnoci 9/XI.

Vel. I. S.
gen. X.

P o z n á m k a: 1. SPO. 1 se skládá:

z velitelství SPO.,
z 1 cyklistického praporu,
z 1 roty tanků.

2. SPO. 3 má: velitelství,

1 eskadronu o 4 četách a 1 družstvo těžkých kulometů,
1 cyklistickou rotu o 4 četách,
1 četě těžkých kulometů (jezdeckou) a
1 četě OA.

3. Divisní eskadrona 1 a 2 mají po 4 četách a 1 družstvu těžkých kulometů.

I. část.

V 1. části mají být vypracovány: Rozkazy velitele SPO. 1, které vydal, když dostal rozkazy od velitele I. S. Velitel SPO. 1, který 9/X pracoval v prospěch I. S., by byl ve skutečnosti přesně informován o situaci. V našem případě — theoretickém — musíme se do této situace vžít. Zde nedostatek skutečnosti nahrazuje námět. Proto musí velitel SPO. 1 nejdříve věnovat přiměřený čas studiu námětu, neboť jen tak se může náležitě vžít do skutečné situace SPO. 1 dne 9/X večer.

Podle námětu víme, že nepřítel zatlačil nejdříve náš slabý kryt, avšak později tento kryt byl podchycen vlastními modrými jednotkami, které přešly do ofensivy a zatlačily nepřítele do večera 9/XI na čáru uvedenou v námětu. Dále je veliteli SPO. 1 známo, že jižně od I. S. je II. S. a severně od Sázavy 1. modrá jezdecká brigáda.

O nepříteli základní námět mnoho neuvádí, avšak důležité je to, že nepřítel za bojů 9/XI utrpěl značné ztráty, a severně od Sázavy je 1. jezdecká brigáda v dotyku s červeným jezdectvem, které bylo rovněž do večera 9/XI zatlačeno na známou čáru.

Stran situace vlastního S. je důležité i to, že na severním křídle severně od Želivky je divisní eskadrona 1 v dotyku se slabším nepřítelem. Dále je třeba si uvědomit i to, že 3. divise I. S. nebyla dosud zasazena a je pohotova za bitevním sledem za severním křídlem I. S. k zasazení ve směru jihovýchodním.

Z celkové situace a ze zpráv o nepříteli si může velitel učinit dojem o nepříteli a o pravděpodobné další akci I. S., t. j., že nepřítel je slabší nežli naše jednotky a že zítra pravděpodobně I. S. postoupí dále na jihovýchod.

a) Ve 20 hodin 9/XI dostal velitel SPO. 1 rozkaz, aby se dostavil na SV. I. S. v Trhovém Štěpánově, a tam dostal do 20.30 hod. rozkazy pro činnost 10. listopadu.

Než se velitel SPO. rozhodl a vydal rozkazy, musil svěřený úkol promyslit.

Z přehledu zpráv vidí, že úspěšný postup vlastních jednotek byl zastaven nastalou temnotou a severní křídlo nepřítele bylo zjištěno v prostoru Dol. Kralovic. Mimoto údaj o slabším nepříteli severně od Želivky je konkretisován zprávou z čáry dotyku SPO. 1 severně od Želivky, z níž je vidět, že jde jen o slabšího nepřítele. Neméně důležitá je i ta zpráva, že se nepřítel před 1. divisí zakopával a že letectvem zjištěny prvky zákopů na hřbetu koty 450—trig. 541 Hraběšín.

Na základě těchto zpráv srovná velitel SPO. 1 svůj vlastní dojem o nepříteli s novými zprávami a s dojmem velitele I. S., uvedeným v přehledu zpráv. Po tomto srovnání může svůj dojem o nepříteli doplnit, a to ve smyslu pro sebe příznivém, neboť velitel I. S. předpokládá, že se nepřítel buď bude bránit jižně od Želivky, poněvadž má zajištěn severní bok lehkými prvky,

anebo není nemožné i to, že pro utrpené ztráty přerušil v noci dotyk a ustoupí za Želivku.

b) Nyní si musí velitel SPO. 1 náležitě uvědomit i úkol velitele I. S. a pochopit správně jeho úmysl, neboť jen tak může pochopit účel operace jak nadřízeného velitele, tak i vlastní.

Úkolem I. S. je podporovat sousední S. útokem ve všeobecném směru Brzotice—Tomice—kóta 547 Blažejovský vrch—Kaliště. Poněvadž pak chce velitel I. S. vést úsilí sboru severním křídlem, chce mít — a je to přirozené — své severní křídlo, zajištěno za postupu na určený cíl a mimoto podporovat svůj útok akcí mezi Želivkou a Sázavou.

Skupina velitele SPO. 1 se má zmocnit do 9 hod. čáry N. Ves—Chotěměřice a vyrazit odtud současně s útokem I. S. ve všeobecném směru Hněvkovice—Kožlí—Rejčkov a

1. dosáhnouti čáry: Kamenná Lhota—kóta 471—472—Dobrovítova Lhota a usnadnit svým postupem 3. divisi postup na cíl I. S.

2. Zajišťuje severní křídlo I. S.

3. Zjedná a udrží styk v Ledči n./Sáz. s 1. jezdeckou brigádou.

a) Úkol SPO. 1 je omezen časově hodinou vyražení ze známé čáry. Tato okolnost je velmi důležitá, neboť SPO. 1 bude muset bojovat,

aby se na ni dostal, v cestě mu stojí dosud nepřítel a jednotky divisní eskadrony 1 jsou od této čáry vzdáleny průměrně 3 km. Co to znamená? To znamená, že útok SPO. 1 musí vyrazit včasné a v takové sestavě a síle, která by zaručovala maximální naději na úspěch. Mimoto, poněvadž teprve na východišti, na čáře N. Ves—Chotěměřice, začíná vlastně plnění úkolu, je třeba, aby sestava po dosažení východiště umožňovala rychlé provádění vlastního úkolu, protože po dosažení východiště nebude jistě mnoho času na velké změny sestavy.

Prostorově je omezen úkol SPO. 1 pásmem terénu mezi Želivkou a Sázavou, východištěm a konečným cílem vzdáleným od východiště na čáře N. Ves—Chotěměřice 8 km. Mimoto je úkol SPO. 1 omezen čarou dotyku divisní eskadrony 1, a proto se uvedená vzdálenost zvýší o 3 km. Tato skutečnost opět potvrzuje shora uvedený závěr, že je třeba postupovat energicky a rychle, aby SPO. 1 dosáhl nařízeného východiště na čáře N. Ves—Chotěměřice včas, neboť potom má postoupiti dále a dosáhnout cíle nařízeného I. S. Není zaručeno, že nepřítel dovolí postupovat SPO. 1 na tento cíl v jednom tahu, a proto bude nutno rozložit si celou operaci na postupná údobí. Kolik údobí bude a jejich prostorové rozpětí nám řekne rozbor dalších prvků — nepřítel a terén.

V pokračování rozboru úkolu vidí velitel SPO. 1, že se jeho úkol neomezuje jen na podporu postupu I. S., nýbrž rozšiřuje se o požadavek „zjednání a udržení styku s 1. jezdeckou brigádou v Ledči n./Sáz.“. Tento požadavek bude mít určitý vliv na sestavu SPO. 1, neboť velitel SPO. 1 nesmí zapomenout na tento požadavek, byť i na 3. místě v pořadí naléhavosti, který jistě spotřebuje určitou část sil SPO. 1.

b) Situace nepřátelská. V dotyku s divisní eskadronou severně od Želivky je nejméně 1 rota zesílená těžkými kulomety a podle dojmu velitele 1. eskadrony jde o rychlé nepřátelské prvky. Nepřítel má těžiště na hřbetu vybíhajícím z lesa Luhy přes Bezděkov na Hor. Kralovice k Želivce. Ze situace nepřítele je zřejmé, že jde jen o nepřátelskou clonu, s níž jednotky divisní eskadrony 1 jsou v dotyku. Ovšemže se do rána může situace změnit, a to buď v prospěch anebo neprospěch SPO. 1. Jestliže nepřítel zesílí své jednotky na čáře dotyku, změní se situace ve smyslu pro nás nepříznivém, avšak v opačném případě, zůstane-li situace nepřítele taková, jaká byla z večera, je to pro nás příznivé, neboť síly SPO. 1 jsou mnohem větší než síly nepřítele. Velitel SPO. 1 musí proto uvažovat o shora uvedených případech, neboť i ony budou mít značný vliv na jeho rozhodnutí.

Podle předpokladu uvedeného v přehledu zpráv může nepřítel vzhledem k utrpěným ztrátám a k leteckému hlášení ustoupit na Želivku, avšak je možné, že se bude jižně od Želivky bránit, poněvadž má zajištěn severní blok lehkými prvky.

Závěrem těchto úvah bude: Bude nutno ještě za noci přezkoušet shora uvedené předpoklady.

c) Situace vlastní je známa z námětu. Poněvadž však jádro sil SPO. 1 je od čáry dotyku značně vzdáleno, bude nutno závčas přesunout SPO. 1 do prostoru, odkud by mohl začít plnit svůj úkol. Proto si velitel SPO. 1 musí uvědomit, že bude třeba vydat rozkazy, kterými by byla připravena jeho jednotka k plnění svého úkolu. Mimoto bude důležité, aby se vlastní situace nezměnila, anebo jen nepatrně. Proto musí velitel SPO.

1 nařídít veliteli divisní eskadrony, aby udržel čáru dotyku, a oznámit mu, co se bude 10. XI. dít.

d) Terén: Velitel SPO. 1 si rozebere stručně terén jednak po stránce postupu SPO. 1 vpřed, jednak po stránce možností nepřítele při jeho obraně.

V pásmu mezi Želivkou a Sázavou se táhne přibližně středem hřbetu trig. 501—462—474—471—trig. 471—480. Několik příčných hřbetů rozděluje tento hřbet na několik samostatných prostorů. První takový prostor počíná svahy západně od lesa Luhy a končí čarou, odkud má SPO. 1 v 9 hod. vyrazit. Druhý prostor je od oné čáry na východ až po západné okraje lesa Pekla. Třetí prostor je les Peklo sám až po svahy severozápadně masivu trig. 709 Melechova, severní konečný cíl SPO. 1. Z uvedeného hřbetu vybíhají jak na sever do údolí Sázavy, tak i na jih do údolí Želivky menší svahy tak, že nejsnadnější postup bude povšechně středem pásma. Je pravděpodobné, že bude-li nepřítel chtít náš postup zdržovat, učiní tak na západních okrajích oněch prostorů. Z těchto důvodů budou tyto kraje při postupu SPO. 1 vpřed jeho postupnými cíli.

Stran pokrytosti terénu můžeme říci, že lesy Luha, Peklo a les jihozápadně. Bojiště oddělují od sebe výše uvedené prostory.

Závěrem úvah o terénu by mohlo býti toto: Terén nebude klást postupu velké obtíže, avšak SPO. 1 se bude musit při nepřátelském odporu postupně zmocňovat výše uvedených prostorů a vést úsilí ve směru nejvýhodnějšího postupu, t. j. ve středu pásma. Nyní si velitel SPO. po prostudování prvků rozhodnutí a jistě dříve, než se definitivně rozhodne, řekne: „Co mohu dělat?“

Možná řešení problému. Postup na východiště útoku:

Možnosti:

1. vyměnit v noci jednotky divisní eskadrony 1, tak zpevnit čáru dotyku a vyrazit z ní časně ráno na určený cíl,
2. zesílit jen jednotky divisní eskadrony 1 tak, aby se na známé čáře udržel, a uskupit vlastní jednotky za čarou dotyku, překročit ji a útočit na určený cíl,
3. uskupiti za noci jednotky SPO. 1 za divisní eskadronou 1, překročit ji a útočit,
4. provést výpady k přezkoušení dotyku, a to buď jednotkami divisní eskadrony 1 anebo zvláštními jednotkami.

Velitel SPO. 1 uvažuje o těchto možnostech.

K 1. Provedení této myšlenky není nemožné, avšak bude značně obtížné pro pokročilou dobu, nehledě k možnému upozornění nepřítele při vystřídání. Zde bude třeba provést malou kalkulaci. Velitel SPO. 1 dostal rozkazy na 10. listopadu ve 20.30 hod. v Trhověm Štěpánově. Měl se dohodnout stran podpory útoku SPO. 1 s velitelem divise tak, že bude kolem 21 hod., když nejdříve bude moci odjet. Na své SV. dojede za 15 min. = 23.15 hod. Jednotky budou potřebovat nejméně 30 minut k vyražení = 23.45 hod., nyní musí dosáhnout čáry dotyku = 1.30 hod., neboť je vzdálena z Hulic a Sedmpán více než 10 km = 1.15 hod. Zde výměna nemůže být provedena ihned, neboť třeba vejít ve styk s velitelem divisní eskadrony 1, ten by musil dát jednotkám rozkazy a přidělit vůdce tak, že překonání nových 3—5 km od SV. 1. eskadrony by vyžadovalo nejméně

nových 2 hodin = 3.15 hod. Připočteme-li určitý bezpečnostní koeficient, vidíme, že by výměna byla skončena kolem 4—5 hod. Mimoto velikou nevýhodou tu bude i to, že nové jednotky neznají vůbec terén, neboť tam přišly v noci. Další, a to ne menší nevýhodou je možné prozrazení hlukem, jako jsou nárazy výzbroje, křik a pod. Rovněž i nepřítel, který může provést přepady, má možnost, že zjistí přítomnost nových vojsk na frontě a přípravu útoku. Mimoto by při vystřídaní musil ihned vyřešit místo, resp. směr útoku SPO., neboť ráno nebude času na měnění sestavy.

K 2. Myšlenka není špatná, avšak má jednu nevýhodu. Protože budeme druhého dne zrána útočit, musíme mít maximum prostředků v útočné sestavě na příhodném místě. Při uskutečnění této myšlenky by se mohlo státi, že by značnou částí prostředků SPO. 1 bylo již disponováno k obraně a ne pro nastávající útok. Tu platí stran časové kalkulace totéž, co bylo řečeno za 1.

K 3. Tato myšlenka nemá nevýhod uvedených za 1. a 2. Naproti tomu má tu výhodu, že dovoluje SPO. 1 útočit soustředěnými silami a na zvoleném místě, a mimoto nutno zdůraznit i to, že útočné jednotky nepřijdou ve styk se zasazenými jednotkami divisní eskadrony 1, která je v obraně.

K 4. O účelnosti přepadů není sporu. Možno uvažovat jen o tom, kdo je má provést. Poněvadž velitel SPO. 1 nevidí výhody v tom, aby vystřídával anebo zesiloval jednotky divisní eskadrony 1, musí ponechat provedení výpadů divisní eskadroně 1. Tato jednotka zná jak terén, tak i situaci a může se zhostit svého úkolu vskutku s úspěchem, neboť nejde o nějakou velikou operaci. Mimoto velitel divisní eskadrony 1 má dosud část svých sil v záloze.

Závěrem těchto úvah by bylo: Přemístiti SPO. 1 za čáru dotyku, překročit ji na úsvitě a postoupit na východiště nařízené I. S.

Nyní musí velitel SPO. 1 uvažovat o tom, jak postoupí na východiště na čáře N. Ves—Chotěměřice.

Z předběžných úvah vyplývá, že sestava SPO. 1 po dosažení východiště na čáře N. Ves—Chotěměřice musí být taková, aby umožňovala rychlé plnění úkolu vyjádřeného rozkazem velitele I. S., to znamená, že útok musí být proveden v takové sestavě, která by se nemusila na dosaženém východišti měnit.

(Přístě dále.)